

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2026/46/1317

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellante], [studentnummer], tegen de beslissing van de Examencommissie van de School of Business and Economics van de Vrije Universiteit Amsterdam (hierna: verweerster), waarbij in een verslag van het vak Business Ecosystems and Open Innovation van appellante fraude is vastgesteld en aan appellante een maatregel is opgelegd.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 23 september 2025 bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster van 14 april 2025.

Op 1 oktober 2025 is de ontvangst van het beroepschrift bevestigd en heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellante na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Op 8 januari 2026 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen appellante en verweerster. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 9 februari 2026 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 29 mei 2026. Appellante was niet bij de zitting aanwezig. Namens verweerster zijn prof. dr. A. Siegmann (voorzitter Examencommissie) en W. Kwok (ambtelijk secretaris examencommissie) verschenen. Verweerster heeft haar standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellante volgt de masteropleiding Business Administration in studiejaar 2025-2026. In dit studiejaar heeft appellante het vak Business Ecosystems and Open Innovation gevolgd. Verweerster heeft in een individueel verslag van het vak fraude geconstateerd en heeft op 14 april 2025 een maatregel opgelegd aan appellante.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellante

Appellante kan zich niet verenigen met de beslissing van verweerster om haar een maatregel wegens fraude op te leggen. Zij erkent dat haar opdracht voor Business Ecosystems and Open Innovation fouten

bevatte en neemt verantwoordelijkheid voor het onvoldoende controleren van de gebruikte bronnen. De fouten zijn ontstaan doordat zij gebruik heeft gemaakt van AI voor het formatteren van de bronnen.

Appellante stelt dat de opgelegde maatregel disproportioneel is, gezien de aard en beperkte omvang van de fraude en de gevolgen voor haar studievoortgang. Door de maatregel kan zij geen gebruik maken van de “laatstevakregeling” zoals bedoeld in artikel 3.5 lid 4 van de Onderwijs- en Examenregeling SBE 2025-2026 (hierna: de OER). Haar verzoek om op grond van die regeling een extra tentamen gelegenheid te krijgen, is door verweerster op 12 augustus 2025 afgewezen onder verwijzing naar de fraudemaatregel. Appellante kan hierdoor de laatste 6 EC die zij nodig heeft om haar opleiding af te ronden niet behalen. Als gevolg moet appellante zich opnieuw inschrijven en moet zij een half jaar langer collegegeld betalen, wat neerkomt op een bedrag van €12.000, -.

Ten aanzien van de termijnoverschrijding voor het indienen van het bezwaarschrift voert appelante aan dat zij de beslissing ontving terwijl zij zich in de laatste, zeer veeleisende fase van haar masterscriptie bevond, en tevens in de laatste periode van het studiejaar. Zij stelt dat zij mentaal uitgeput was en onder grote druk stond. Daarom heeft zij in eerste instantie alleen om een extra tentamen gelegenheid gevraagd bij verweerster. Appellante had op dat moment niet de mentale draagkracht om een formeel beroep in te dienen. Toen de gevolgen voor appellante duidelijk werden, waaronder studievertraging en een aanzienlijke financiële belasting, heeft zij ervoor gekozen om alsnog beroep in te stellen bij het College, aldus appellante.

Standpunt van verweerster

Verweerster handhaaft haar standpunt dat er fraude is geconstateerd in de groepsopdracht Paper review van het vak Transport Economics en dat de opgelegde maatregel terecht is.

Verweerster voert aan dat zij heeft vastgesteld dat de referentielijst die appellante heeft opgenomen in haar verslag veertien academische artikelen bevatte, waarvan geen enkele een werkende DOI-link had. Daarnaast waren drie verwijzingen incompleet, zeven bronnen wel opgenomen maar niet gebruikt — waarvan zes geheel niet bestaan en één onjuiste informatie bevat — en vier in het verslag gebruikte bronnen niet bestaan, terwijl twee andere onjuiste gegevens bevatten. Verweerster heeft appellante vervolgens uitgenodigd voor een hoorzitting, waar appellante heeft toegelicht dat zij AI heeft gebruikt om relevante academische bronnen te zoeken. Zij heeft verklaard dat zij de voorgestelde artikelen heeft gelezen om te bepalen welke bruikbaar waren, maar dat zij onder tijdsdruk alle door AI gegenereerde verwijzingen heeft overgenomen in de definitieve referentielijst. Nadat de cursuscoördinator haar had gewezen op verdachte verwijzingen, heeft zij naar eigen zeggen de correcte titels en links aangeleverd.

Verweerster heeft bij haar beslissing de regels uit de cursushandleiding betrokken, waarin staat dat studenten zich moeten houden aan academische integriteit en dat AI uitsluitend mag worden gebruikt ter inspiratie of als taalassistent. Het kopiëren van AI-gegenereerde output is niet toegestaan. De handleiding waarschuwt bovendien expliciet voor plagiaat, waaronder het opnemen van incorrecte of incomplete verwijzingen waardoor een bron niet traceerbaar is.

Volgens verweerster zijn de onjuistheden in de referentielijst kenmerkend voor AI-gebruik, omdat de verwijzingen wel de APA-stijl volgen maar feitelijk onjuiste informatie bevatten. Verweerster benadrukt dat appellante heeft erkend dat zij AI heeft gevraagd om relevante artikelen en deze informatie heeft gekopieerd, wat volgens verweerster verder gaat dan het toegestane gebruik. Toen de cursuscoördinator haar om de genoemde artikelen vroeg, kon appellante deze niet overleggen. De verstrekte informatie week bovendien zodanig af van de geciteerde bronnen dat deze als niet-bestaand moesten worden beschouwd. Hierdoor zijn de onderbouwingen in het verslag niet te herleiden tot de gebruikte bronnen en worden auteurs ten onrechte gekoppeld aan artikelen die zij niet hebben geschreven.

Op grond van het dossier en de hoorzitting heeft verweerster geconcludeerd dat sprake is van fraude als bedoeld in artikel 22 van de Regels en Richtlijnen Examencommissie SBE 2025-2026 (hierna: de R&R); de kennis en vaardigheden van appellante zijn immers niet te beoordelen. Hoewel sommige bevindingen zouden kunnen voortkomen uit onzorgvuldigheid, kwalificeert verweerster het opnemen van niet-gebruikte

bronnen, het citeren van niet-bestaande bronnen en het redeneren op basis daarvan als fraude. Het verslag kon daarom niet worden beoordeeld en is ongeldig verklaard.

De standaardmaatregel bij dergelijke overtredingen is uitsluiting van de herkansing. Gezien de omvang van de geconstateerde onregelmatigheden — geen enkele correcte verwijzing, tien van de veertien bronnen niet-bestaand, en het toevoegen van zeven niet-gebruikte artikelen — heeft verweerster deze maatregel opgelegd. Dit betekent dat appellante geen voldoende voor het vak kan behalen en het vak niet kan herkansen in hetzelfde studiejaar.

Verweerster merkt tot slot op dat appellante, anders dan door appellante wordt gesteld, niet voor een jaar van tentamens is uitgesloten en dat zij alle overige onderdelen van haar opleiding kon volgen. Appellante heeft het vak inmiddels opnieuw gedaan en met een voldoende resultaat afgesloten.

IV. Overwegingen van het College

Het College stelt vast dat appellante haar beroepschrift niet tijdig heeft ingediend. De beroepstermijn liep tot en met 26 mei 2025 en is met ongeveer vier maanden overschreden.

Het College overweegt voorts dat het op de weg van appellante had gelegen om kennis te nemen van de in de beslissing van 14 april 2025 opgenomen clausule waarin de beroepstermijn staat vermeld, en om zich vervolgens aan deze termijn van zes weken te houden. De door appellante aangevoerde reden voor de termijnoverschrijding — dat zij vanwege haar masterscriptie niet de mentale draagkracht had om administratief beroep in te stellen — leidt naar het oordeel van het College niet tot verschoonbaarheid. Appellante heeft bovendien niet nader onderbouwd dat zij mentaal zodanig overbelast was dat zij niet in staat was tijdig een beroepschrift in te dienen.

Nu de termijnoverschrijding naar het oordeel van het College niet verschoonbaar moet worden geacht, komt het College niet toe aan een inhoudelijke behandeling van het beroepschrift.

Het hierboven overwogene leidt tot onderstaande uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 9 juli 2026, door mr. H.H.J. Zevenhuijzen, voorzitter, dr. J.R. Hulst en R.A. Brouwer, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

mr. H.H.J. Zevenhuijzen,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentzaken.